

11. Az új tudományos eredmények összefoglalása, a munka értékelése tartalmi és módszertani szempontból, esetleges különvélemények, a bírálóbizottság állásfoglalása a nyilvános vitában vitatott kérdésekről:

Vogel Dávid értekezésében elméleti és gyakorlati szempontból egyaránt jelentős és aktuális problémakör feldolgozására vállalkozott. A jelölt a disszertációjában Brazília hatalmi státuszát vizsgálta a biztonságpolitika Barry Buzon-féle szektorális felosztásának kategóriája alapján, történeti megközelítésben.

A szerző jelentős mennyiségű szakirodalom feldolgozásával mutatta be Brazília útját a függetlenség elnyerésétől a regionális nagyhatalommá válásáig. A disszertáció pontos fogalmakat használt, a felállított hipotézisek megfelelőek, az alkalmazott módszerek elsősorban kvantitatív adatgyűjtésen, és a szakirodalom kritikai elemzésén alapultak. A következtetések helytállóak. Az írásmű stílusa gördülékeny, nyelvezete és fogalomrendszere szakszerű. A dolgozat szerkezete áttekinthető. Az egyes megállapításait jól szerkesztett táblázatokkal és ábrákkal támogatta alá. A jelölt az elkészített disszertációval bizonyította önálló problémafeltáró, elemző készségét. Az értekezés megfelel a tudományos dolgozatokkal szemben támasztott formai és tartalmi követelményeknek. A bizottság hiányolta, hogy a jelölt a dolgozatban a lehetséges értelmezési keretek közül csak a Wallerstein világrendszer-elméletet alkalmazta, eltekintett más lehetséges értelmezésektől, mint pl. a dependencia-elmélettől. A bizottság a következő új tudományos eredményeket fogadta el:

1. A dolgozat Brazília történelmét és jelenkori politikáját vizsgálva igazolta, hogy a katonai diktatúra időszaka alatt sajátos történelmi pályán mozgó ország az autoriter rendszer fennállása, valamint a demokratizálódás időszaka alatt sem tudta a biztosítani a stabil gazdasági fejlődést. A demokratikus berendezkedés megszilárdulását követően azonban a nyitás és a gazdasági liberalizáció hozzá tudott járulni a nemzetközi kapcsolatrendszer kiszélesedéséhez, a tőkebeáramláshoz és ez által a gazdaság növekedéséhez.
2. Brazília fejlődés irányait összegezve megállapítható, hogy a latin-amerikai állam sokkal inkább egyfajta regionális centrumként, semmint a félperifériás országokra jellemző függőségekkel teli pályán mozog. A disszertáció, megvizsgálva Brazília Nemzeti Védelmi Stratégiáját és Fehér Könyvét, valamint elemezve védelmi kiadásait és haditechnikai fejlesztéseit, majd összevetve azokat a régió többi országának kiadási mérőszámaival, igazolta, hogy Brazília a nemzetközi szövetségi rendszereik kiszélesítésében, államközi kapcsolataik és regionális szervezeti tagságaik kiépítésében látja saját szerepét.
3. A feldolgozott forrásbázis alapján igazolható, hogy mielőtt Braziliában megindultak volna a nemzeti védelmi stratégiában megfogalmazott katonai fejlesztések, az ország soft powerként is képes volt szerteágazó és jelentős nemzetközi kapcsolatrendszert kialakítani, valamint regionális hatalomként meghatározó szerepet betölteni Latin-Amerika határain túlmenően is.

4. A disszertáció igazolta, hogy a katonai diktatúra megszűnését követő csaknem három évtized fejlődése után Brazília a demokratikus berendezkedés stabilitása mellett a 2010-es évekre szilárd lábakon álló, erős regionális hatalommá vált.